

EURÓPAI PARLAMENT

2014 - 2019

Plenárisülés-dokumentum

10.12.2014

B8-0352/2014

ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

benyújtva a Bizottság nyilatkozatát követően

az eljárási szabályzat 123. cikkének (2) bekezdése alapján

az európai uniós acélágazatról: a munkavállalók és az ipar védelme
(2014/2976(RSP))

**Dan Nica, Bernd Lange, Patrizia Toia, Edouard Martin, Theresa Griffin,
Miroslav Poche, Martina Werner, Simona Bonafè, Jens Geier,
Flavio Zanonato, Adam Gierek, José Blanco López, Caterina Chinnici,
Jutta Steinruck, Evelyn Regner, Brando Benifei, Maria Arena,
Alessandra Moretti, Elly Schlein, Jonás Fernández, Sorin Moisă**
az S&D képviselőcsoport nevében

RE\1043382HU.doc

PE545.601v01-00

HU

Egyesülve a sokféleségben

HU

B8-0352/2014

**Az Európai Parlament állásfoglalása az európai uniós acélágazatról: a munkavállalók és az ipar védelme
(2014/2976(RSP))**

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződésre, amely az Európai Unióról szóló szerződés alapja,
- tekintettel az „Iparpolitika: a versenyképesség erősítése” című, 2011. október 14-i bizottsági közleményre (COM(2011)0642),
- tekintettel az „Erősebb európai ipart a növekedés és a gazdasági fellendülés érdekében – Az iparpolitikáról szóló közlemény frissítése” című, 2012. október 10-i bizottsági közleményre (COM(2012)0582),
- tekintettel a „Cselekvési terv a versenyképes és fenntartható európai acélipar érdekében” című, 2013. június 11-i bizottsági közleményre (COM(2013)0407),
- tekintettel a „Cselekvési terv a versenyképes és fenntartható európai acélipar érdekében” című, 2014. február 4-i állásfoglalására¹,
- tekintettel az acéliparról, valamint az Unióban tevékenykedő vállalatok szerkezetalakításáról, áttelepítéséről és bezárásáról szóló korábbi állásfoglalásaira,
- tekintettel az Európa 2020 stratégia foglalkoztatási és szociális vonatkozásairól szóló, 2014. november 25-i állásfoglalására²,
- tekintettel a munkavállalók tájékoztatásáról és a velük folytatott konzultációról, a szerkezetátalakítás előrejelzéséről és kezeléséről szóló, a Bizottságnak címzett ajánlásokat tartalmazó 2013. január 15-i állásfoglalására³,
- tekintettel az Acciai Speciali Terni (AST) olasz acélművel kapcsolatosan a Bizottsághoz intézett kérdésre (O-000087/2014),
- tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) bekezdésére,

Általános problémák

- A. mivel az európai szén- és acélipar történelmi jelentőségű az európai integráció szempontjából és Európában az ipari hozzáadottérték-teremtés alapját képezi;
- B. mivel az acélipar alapvető fontosságú az európai növekedés és jólét szempontjából, és

¹ Elfogadott szövegek, P7_TA(2014)0069.

² Elfogadott szövegek, P8_TA(2014)0060.

³ Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0005.

jelenleg hátrányosan érinti a kereslet jelentős csökkenése, ami a munkahelyek folyamatos megszűnéséhez és a versenyképesség csökkenéséhez vezet, és ami nem sok jóval kecsegtet az európai gazdaság olyannyira szükséges fellendülését illetően;

- C. mivel az Európai Uniónak minden tagállamában az ipari termelés fejlesztését célzó politikát kell előmozdítania a munkahelyeknek az Unión belüli megőrzése és annak biztosítása érdekében, hogy az ipar jelenlegi hozzájárulása a GDP-hez 2020-ig legalább 20%-ra emelkedjen;
- D. mivel az Unió egyik célkitűzése az acélipar támogatása, az az előtt álló akadályok és a versenyképességét fenyegető veszélyek megszüntetése, valamint a változó európai és Európán kívüli piaci feltételeknek való megfelelésre történő felkészítése;
- E. mivel az elmúlt években az acélipar jelentős kihívásokkal nézett szembe a szerkezetátalakítások és az ágazati egyesülések, és az ezekből adódó szociális kiadások tekintetében, de azon új elvárásokat illetően is, hogy – például a súlytakarékos építkezés és a hulladékok újrafelhasználásában és újrahasznosításában rejlő nagy lehetőségek kihasználásával – megfeleljen az EU éghajlat-változási célkitűzéseinek;
- F. mivel az európai acélipar a jövőjét veszélyeztető beruházási válsággal néz szembe, ugyanakkor azonban az acélből készült anyagokra döntő szerep vár az urbanizáció, a mobilitás és a demográfiai változások jelentette problémákra adandó fenntartható ipari megoldásokban;
- G. mivel a kereslet csekély növekedése miatt Európa – különösen a síkhengerelt termékek és a különösen nagy hozzáadott értékű termékek tekintetében – nettó acélexportőrből nettó acélimportőrré fog válni;

Kereskedelem és versenyképesség

- H. mivel az ágazat erős versennyel szembesül a globális piacon, főleg olyan nem uniós országok viszonylatában, amelyek közül sokan alacsonyabb szintű szociális és környezetvédelmi normákat és szabályokat alkalmaznak, továbbá mivel a nyersanyagokhoz való hozzáférés egyre nehezebb, és ezzel párhuzamosan egyre magasabbak az előállítási költségek;
- I. mivel az acélipar folyamatosan csökkenti kapacitását, pedig a síkhengerelt termékek európai ára (fenntarthatatlan módon) az importnyomás miatt már így is a világon a legalacsonyabb;
- J. mivel az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer (ETS) harmadik szakaszának kezdete óta a kibocsátásáthelyezés ebben az ágazatban is megjelent;
- K. mivel az energiaárak a teljes működési költségek mintegy 40%-át teszik ki, és mivel az EU ipara által használt végfelhasználói villamos energia ára korlátozza az európai vállalkozások versenyképességét a globalizált piacon;

Szociális szempontok

- L. mivel az Európai Unióban tapasztalható magas munkanélküliségi arányok összefüggnek azzal, hogy csökken ipari és gyártási termelőbázisa;
- M. mivel az európai acélipar fontos munkáltató, amely közvetlenül több mint 350 000, a kapcsolódó iparágakban – többek között az újrahasznosítási szállítási láncban – pedig több millió munkahelyet biztosít;
- N. mivel a jelenlegi válság komoly szociális nehézségeket okozott az érintett munkavállalóknak és régióknak;
- O. mivel egyes európai acélművek helyzete komoly aggodalmakat okoz a munkavállalóknak, valamint a nemzeti és helyi hatóságoknak, nem utolsósorban a termelés mennyiségének az uniós vállalkozások piaci helyzetét befolyásoló várható csökkentése miatt, valamint a technológiai és a vállalkozásokba történő beruházások hiányára visszavezethető növekvő versenynyomása miatt;
- P. mivel a szerkezetátalakításban részt vevő vállalatoknak társadalmilag felelős módon kell eljárniuk, mert a tapasztalatok szerint szociális és gazdasági szempontból sikeres szerkezetátalakítás nem lehetséges megfelelő társadalmi párbeszéd nélkül, és mivel – amint azt a Parlament fent említett, 2013. január 15-i állásfoglalása említi – kiemelt figyelmet kell fordítani a munkavállalók tájékoztatására és a velük történő konzultációra;
- Q. mivel a szociális partnerek minden szinten és széles körben történő bevonása, valamint az uniós szintű szociális párbeszéd létfontosságúak az acélművek és alkalmazottaik érdekeinek védelme szempontjából;
- R. mivel számos, összességében 20 millió tonna kapacitású acélművet ideiglenesen több mint három éve leállítottak; mivel ugyanakkor számos európai acélműben a munkavállalók többsége idős, nyugdíjazás előtt álló szakmunkás;

Kutatás és fejlesztés/technológia

- S. mivel a csúcstechnológiai iparágakra – köztük az acéliparra – a technológiai szaktudás modelljeiként tekintettek, ezért azonnali cselekvésre van szükség a megtartásuk érdekében, megelőzendő áthelyezésüket az Unió területén kívülre;
- T. mivel a kutatás és a fejlesztés stratégiai jelentőségű egy olyan ágazatban, amelynek képesnek kell lennie különösen (de nem kizárólag) a CO₂- kibocsátás csökkentésére;

Kihívások

1. hangsúlyozza, hogy az európai gazdasági fellendülés nagymértékben függ egy erős feldolgozóipartól, amelyben az acélipar kulcsszerepet játszik, és hogy a feldolgozóipar a hazai kereslettől és növekedéstől függ;
2. sürgeti a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel a 2015 első felére beígért iparpolitikai ütemterv elkészítését, amelynek célja, hogy felélessze az európai ipar versenyképességét a

globális piacon és hogy egyenlő versenyfeltételeket teremtsen, egyúttal biztosítva a magas szociális és környezeti normákat az Unióban, valamint viszonyosságra törekedve a harmadik országokkal;

3. úgy véli, hogy az Európa 2020 stratégia féldős felülvizsgálata során nagyra törő újraiparosítási célokat kell meghatározni, mivel ez egy hatékony európai iparpolitika megvalósítása, valamint az EU globális szintű ipari versenyképességének felélesztése szempontjából kiemelkedően fontos;
4. felhívja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb nyújtsa be a Parlamentnek és a Tanácsnak a jelenlegi ösztönző rendszer helyébe lépő közös intézkedések harmonizált keretét annak érdekében, hogy biztosítani lehessen az egyenlő versenyfeltételeket a belső piacon;
5. mivel az acélgyártást számos országban stratégiai fontosságúnak tekintik, felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az európai acélipar stratégiai pozícióját a világban, és dolgozzon ki világos úttervet azokra a közép- és hosszú távú kezdeményezésekre, amelyeket az európai acélipar támogatása érdekében javasolni szándékozik; hangsúlyozza, hogy az úttervbe a szociális partnereket minden szinten időben és széles körben be kell vonni;
6. kéri a Bizottságot, hogy a közeljövőben készítsen jelentést az európai acélipar előtt álló jelentősebb kihívásokról, ideértve a szociális, gazdasági és környezeti vetületeket is; e tekintetben emlékeztet arra, hogy a Bizottság az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés lejártát követően jogosult az európai acéliparban végbemenő változások okozta gazdasági és társadalmi hatások kezelésére; felhívja a Bizottságot, hogy használja fel a – különösen a háromoldalú stratégiai megfontolásokkal és a kutatással kapcsolatos – pozitív tapasztalatokat;
7. kéri, hogy az újonnan megválasztott biztosi testület létrehozására alkalmából sürgősen indítsák újra az acélipari kérdésekkel foglalkozó magas szintű csoportot, és ennek keretében hívjanak össze megbeszélést a célból, hogy az érdekelt feleket tájékoztassák a Bizottság acélipari cselekvési tervében szereplő 40 fellépés végrehajtásában elért előrehaladásról;
8. sajnálatosnak tartja azonban, hogy az acélipari kérdésekkel foglalkozó magas szintű csoport hatásköre mind a konzultációs folyamat, mind a konkrét eredmények tekintetében igen korlátozott; lényegesnek tartja, hogy a regionális és helyi önkormányzatok, valamint a térség acélműveit képviselő szakszervezetek szorosan részt vegyenek a folyamatban, és a tagállamok legjelentősebb érintett szereplői közötti együttműködés, információcsere és a bevált gyakorlatok átadásának ösztönzése érdekében, támogassák és szorgalmazzák az acélipari vállalatoknak otthont adó európai régiók részvételét az acélipari kérdésekkel foglalkozó magas szintű csoport munkájában; nagyobb hatékonyságot és kézzelfogható eredményeket vár a magas szintű csoporttól;
9. kiemeli, hogy meg kellene vizsgálni, hogy az európai ipar fenntarthatóvá és nyereségessé tétele céljából hogyan lehet kezelni a befektetési válságot, szem előtt tartva, hogy az acélipari beruházásokat hosszú távú megtérülés jellemzi, és ezért

azokkal külön kell foglalkozni a Juncker-tervben;

10. hangsúlyozza, hogy az acélipari ágazat részére nyújtott közvetett támogatás – beleértve a legfontosabb acélfelhasználó ágazatok stratégiai fejlesztését, és ezáltal a hatékony és méltányos termelési folyamatok ösztönzését, a belső piac megerősítését, valamint a készségfejlesztés ösztönzését – döntő fontosságú;
11. felszólítja a Bizottságot annak ellenőrzésére, hogy a versenyszabályok alkalmazása nem vezetett-e tisztességtelen megoldásokhoz az európai acélpiacon, aminek negatív hatása lehet a hatékonyságára, és ha igen, ösztönzi a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot korrekciós intézkedésekre, és akadályozza meg az ilyen helyzeteket a jövőben; hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak a versenyjog terén hozott határozatai vagy jogorvoslati nem veszélyeztethetik az egyes acélgyártó üzemek gazdasági életképességét, különösen a megnövekedett globális verseny fényében; hozzáteszi, hogy a Bizottságnak emellett fel kell lépnie az alapvető ipari infrastruktúra és termelési kapacitás védelme érdekében a vállalati vagyon kivonásával szemben;
12. sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy az energiaintenzív iparágak számára elérhető állami támogatások jelenlegi rendszere ne vezessen a belső piac torzulásához, és ennél fogva biztosítson egyenlő versenyfeltételeket a vállalatok számára; úgy véli, hogy az energiaintenzív iparágaknak stabil keretre van szükségük a beruházásaik számára, hogy biztosítani tudják a foglalkoztatás magas szintjét;
13. úgy véli, hogy az itt javasolt pozitív intézkedések révén az acélipar nemzetközileg versenyképesebbé válhatna, megmutatva, hogy az uniós acéltermékek magasabb szociális, környezeti és gazdasági szabványoknak felelnek meg, mint a máshonnan származók, és kiemelve az uniós acélgyártók termékeinek minőségét, ami egyben a fogyasztók benyomásait is javítaná;

Kereskedelem és versenyképesség

14. ösztönzi a Bizottságot, hogy helyezzen nagyobb hangsúlyt az iparpolitikára olyan eszközök elfogadása révén, amelyek lehetővé teszik az európai ipar versenyképességének újjászületését a globális piacon, és biztosítson egyenlő versenyfeltételeket valamennyi gazdasági szereplő számára;
15. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy a jövőbeli kereskedelmi megállapodásokban biztosítsa az uniós acél- és acélalapú termékek exportlehetőségeinek és piacra jutási lehetőségeinek egyértelmű javítását; hangsúlyozza, hogy tárgyalásokat kell kezdeni az Unió területére különösen jelentős volumenű importot lebonyolító kereskedelmi partnerekkel mennyiségi korlátozások bevezetésének céljából; hangsúlyozza, hogy az acélipari termékek tisztességes kereskedelme csak az alapvető munkajogi és környezetvédelmi előírások teljesítése mellett működhet, és kiemeli, hogy a dömpingáron megvalósuló import tisztességtelen versenyhez vezet, különösen az európai rozsdamentesacél-gyártók számára; hangsúlyozza, hogy sürgető szükség van az Unió piacvédelmi eszközeinek modernizálására, és felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze a tagállamokat, hogy tegyenek konkrét lépéseket e modernizációs folyamat megvalósítása érdekében, tisztességes versenyt biztosítva ezzel, és képessé téve az Uniót gyors és arányos intézkedések meghozatalára a tisztességtelen kereskedelmi

gyakorlatok elleni küzdelem során;

16. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a szén-dioxid-kibocsátás határokon történő kiigazításának (a kibocsátási egységek megfizetése az Unión kívülről érkező acél után) megvalósíthatóságát egyenlő versenyfeltételek megteremtése céljából a szén-dioxid-kibocsátások terén, megszüntetve ezzel a kibocsátásáthelyezés jelenségét;
17. hangsúlyozza, hogy az éghajlat- és környezetvédelem magas európai normái világszintű normákká válhatnak, tisztességes feltételeket biztosítva így a versenynek;
18. felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen konkrét intézkedéseket az energia és a nyersanyagok árának közép- és hosszú távú csökkentésére, és ösztönzi a tagállamokat a bevált gyakorlatok megosztására az energiaárak csökkentésének terén;
19. felszólítja a Bizottságot, hogy – mivel az acélágazatot foglalkoztató néhány ügy más energiaintenzív iparág számára is lényeges lehet – szervezzen évente tematikus üléseket más energiaintenzív iparágak képviselőivel, amelyeken többek között megvitatnák a versenypolitika, a kereskedelempolitika, az energiapolitika vagy az éghajlat-politika témakörét;
20. felszólítja a Bizottságot, hogy szorosan kövesse figyelemmel a jövőbeli fejleményeket valamennyi acélgyártó helyszínen annak biztosítása érdekében, hogy ne kerüljön veszélybe az európai acélágazat és annak a foglalkoztatásra gyakorolt hatása, és sürgeti a Bizottságot, hogy határozza meg a fenntartható létesítmények és munkahelyek ösztönzését célzó eszközöket;

Szociális szempontok

21. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak gondosan felügyelnie kell a folyamatos fejleményeket az ipari örökség és az érintett munkaerő védelme érdekében; emlékeztet, hogy szükség van a munkavállalók oktatásába és képzésébe való beruházásba, amelyet a szociális partnereknek ösztönözniük, az állami hatóságoknak pedig támogatniuk kellene;
22. hangsúlyozza, hogy a kereslet szűkülése nem vezethet a munkahelyekért való tisztességtelen versenyhez a tagállamok között; felszólít ezért egy összeurópai megoldásra, amely az európai régiókban jó munkahelyeket és ipari hozzáadottérték-teremtést biztosít és hoz létre;
23. hangsúlyozza, hogy tervbe kell venni az ideiglenesen bezárt gyárak újrainításának lehetőségét az ilyen gyárakban foglalkoztatandó jövőbeli munkavállalók képzési programja révén;
24. támogatja a know-how átadására irányuló program előmozdítását, amely révén a képzett munkavállalók átadhatnák a tudásukat és készségeiket az újaknak az európai acélgyárakban;
25. hangsúlyozza, hogy a vállalatok társadalmi felelősségvállalására és a munkavállalók részvételére vonatkozó uniós normákat a harmadik országokban lévő európai

vállalatoknál is alkalmazni kellene;

26. hangsúlyozza, hogy a munkavállalók innovációba és átszervezésbe való bevonása garantálja leginkább a gazdasági sikert, és felszólítja ezért a Bizottságot, hogy hozzon létre egy platformot a szociális partnerek részvételével az európai acéliparra vonatkozó cselekvési terv megvitatására, végrehajtására és nyomon követésére;
27. felszólítja a Bizottságot, hogy egyszerűsítse a mérvadó uniós alapokat, mint az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alapot (EGAA) és az Európai Szociális Alapot (ESZA), továbbá a szakpolitikai eszközöket a kiigazítás szociális költségeinek enyhítése és annak biztosítása érdekében, hogy megtartsák a megfelelő szakmai készségeket, és továbbfejlesszék az ágazat jövőbeli versenyképességét;
28. javasolja, hogy a vállalatok szabad kibocsátási egységeinek eladásából keletkező bevételt teljes egészében a karbonszegény gazdaságba fektessék be újra (felszerelés, technológiák, K+F, a munkaerő képzése);

Kutatás és fejlesztés/technológia

29. hangsúlyozza a kutatásba és innovációba való beruházás szükségességét, ami alapvető eleme általában az európai gazdaság, konkrétan pedig az acélipar újraindításának és megújításának, amely ágazat hosszú életciklusokon és az újrahasznosításban rejlő nagy lehetőségeken alapul; megemlíti ezzel összefüggésben a meglévő és új hidrogénalapú vasércredukciós technológiákat, amelyek nagy mennyiségű szén-dioxid-kibocsátás csökkentésére vagy megszüntetésére képesek; felszólít ezért a tisztességes acéltermékek védjegyének létrehozására és támogatására, „Made in Europe” néven;
30. kiemeli ezzel kapcsolatban a Horizont 2020 és a „Fenntartható Feldolgozóipar az Erőforrás- és Energiahatékonyság Révén” (SPIRE) programok alapvető fontosságát, illetve hogy az Európai Beruházási Banknak kellene finanszíroznia a legkockázatosabb innovációs és kutatási programokat;
31. felszólítja a Bizottságot, hogy folytasson nagyra törő innovációs politikát, amely lehetővé teszi a magas minőségi színvonalú, energiahatékony és innovatív termékek kifejlesztését, és lehetővé teszi az Unió számára, hogy a növekvő globális versenyben megállja a helyét; hangsúlyozza, hogy az új termékekre, például az autógyártás számára készült nagy szilárdságú, magasan ellenálló acéllemezeket is magában foglaló acélból készült tömegtermékekre, illetve az eltérő fizikai és kémiai tulajdonságokkal rendelkező magas ötvözetű acélokra, és az új előállítási folyamatokra, különösen a hidrometallurgiára és az újraolvasztásos metallurgiára irányuló innováció kulcsfontosságú az uniós acélipar harmadik országbeli beszállítókkal szembeni versenyképességének növelése szempontjából, és hogy e területet különösen támogatni kell;
32. felszólítja a Bizottságot emellett annak biztosítására, hogy a kibocsátáskereskedelmi rendszer foglalkozzon olyan technológiai folyamattal, mint például a szén-dioxid-kibocsátásnak a fűvóformákon keresztül nagyolvasztóba fűjt energiahordozó-összetevőkkel dúsított gázok használata révén történő csökkentése, és a felhevített elhasznált torokgázok hatékonyabb felhasználása az energiatechnológiákban és a

fémipari folyamatokban;

33. támogatja a szén-dioxid-kibocsátás csökkentését célzó ipari kísérleti projektek finanszírozását annak érdekében, hogy meg tudjunk felelni a fenntartható, szén-dioxid-mentes gazdaságba történő átmenet sürgető szükségességének, amelynek gerincét az energiahatékonyság, a megújuló források és az intelligens infrastruktúra adják, valamint támogatja a rendkívül alacsony szén-dioxid-kibocsátással járó acélgyártási (ULCOS) technológiák átalakítását egy energiahatékony és környezetileg hatékony iparpolitikai eszközzé; megjegyzi, hogy ez magában foglalná a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás klasztereinek előmozdítását, támogatva az acélgyártást is magában foglaló ipari létesítmények köré irányuló infrastruktúra építését;
34. felszólítja a Bizottságot, hogy hajtsa végre az acélipari cselekvési tervben javasoltaknak megfelelően a SustSteel-kezdeményezést, amely a Parlament, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága teljes körű támogatását élvezi, és ezt minél hamarabb vigye végbe;
35. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, a Tanácsnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.